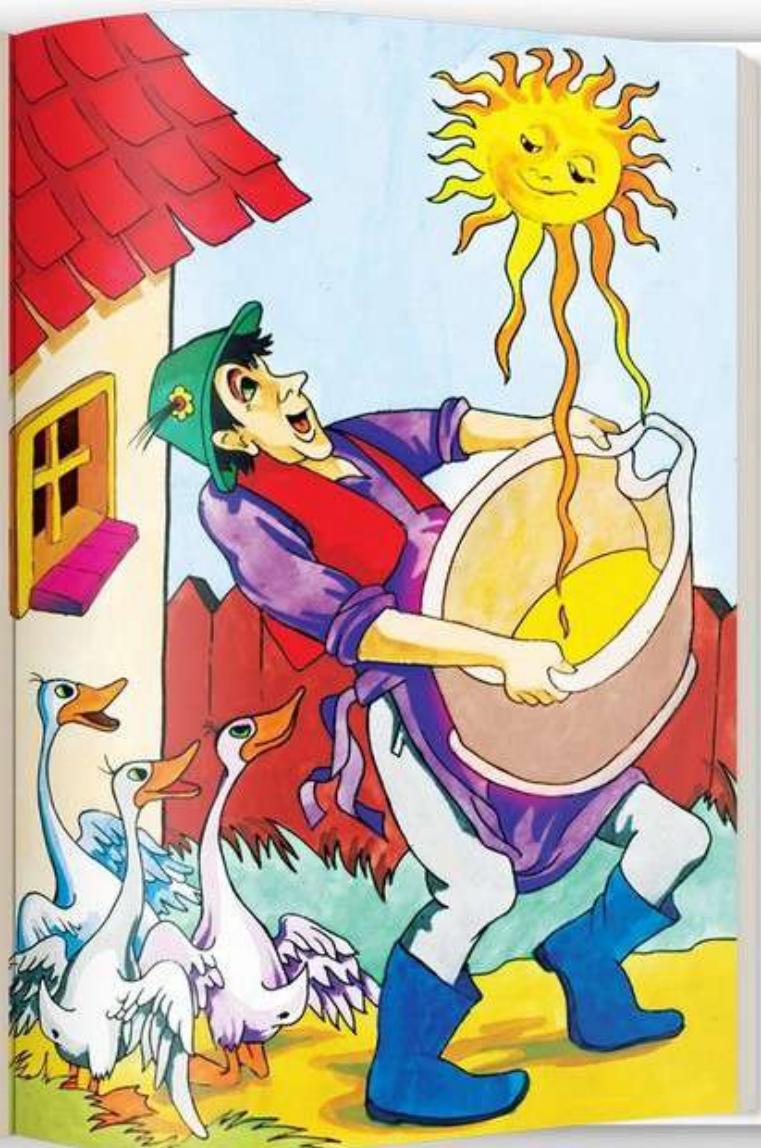

cu el în casă. Omul se sculase odată cu găinile să care soarele în casă, unde nu avea lumină.

— Ia un topor, omule, sparge peretele și soarele va intra singur pe fereastră.

Zis și făcut. „Încă un tont”, își zise drumețul și plecă pe străjuit de plopi.

Apoi văzu un rotar cu sor, care montase un car în casă. El își proptise cizmele în tocul ușii și trăgea cât putea,

și ea lacrimi, de sărea câmașă de pe dânsa.

Tatăl intră pe și, aflând totul, se usă
cutremură ca un lovit de copac topor:

— Proști ca voi n-am mai văzut,
aveți minte până la genunchiul broaștei.
De-oii găsi mai proști decât voi, m-oi
mai întoarce la și la mea, iar de
nu, ba.

4 Omul își luă și plecă în lume.
În drumul său, întâlni un om care ținea
un gol cu gura spre soare, apoi intra

scăldă și îl înfășă în și îl puse în
 lângă , căci era iarnă și ningea
cu mari. Deodată, femeia se porni
pe plâns:

— Dacă se suie pe , o să
trântească drept în capul
și o să mi-l omoare!

Mama ei, care torcea după ,
azvârli din și furca din brâu cât
colo și, cu pironiți la de pe
 și cu încleștate, începu să verse

